

Benítez-Riera i Gómez-Oliver entrevisten 38 testimonis de l'orde

Paraula de jesuïta

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

Es jesuïtes som persones de carn i ossos que ens proposem ser companys de Jesús, és a dir, estar amb ell i contribuir amb altres homes i dones a fer present en cada moment de la història la bona notícia de l'aposta amorosa de Déu per cada un dels éssers humans, per totes les cultures i pobles". Són paraules del general de l'orde dels jesuïtes, Arturo Sosa Abascal, i han estat recollides per Josep Maria Benítez-Riera, jesuïta i doctor en història, i Valentí Gómez-Oliver, poeta i crític literari, al llibre *Confesiones de jesuïtas* (Ed. Libelista), publicat recentment.

El llibre és una continuació i ampliació d'un altre dels mateixos autors titulat *31 jesuïtas se confiesan* (2003), que contenia les opinions de noms tan representatius com Miquel Batllori, Carlo Maria Martini, Hervé Carrier, Albert Dou, Jon Sobrino o José M. Martín Patino. Ara s'hi han afegit les respostes d'altres jesuïtes com José Ignacio González Faus, Pedro Miguel Lamet, Antonio Spadaro o Avery Dulles, al costat de les reflexions de l'actual general de la companyia, Arturo Sosa, i del seu predecessor, Adolfo Nicolás. No hi ha les opinions del jesuïta argentí Jorge Mario Bergoglio, i els autors no precisen si figurava entre els interpellats, ja que no tots van respondre les preguntes.

A tots se'ls va passar un *Questionari Imago Mundi* de 33 pre-

AGUSTI CODINACH YQUIERDO / AGUSTI CODINACH

Arturo Sosa, superior dels jesuïtes, un dels enquestats

gütes tan diverses i àmplies com: Quin és el seu Déu? Quin sentit li dona a la seva vocació? Què pensa de la mort? Quina és la seva visió del món femení? Què són per a vostè les altres religions? Els problemes més urgents de la teologia catòlica actual? Com influeixen a la seva vida els desafiaments del món actual: pobresa, injustícia, creixement, ecologia?...

Alejandro Angulo, sociòleg colombià, obre el llibre amb aquesta autodefinició: "Un pelegrí, un home en recerca, ple d'incerteses i meravellat per la bellesa del camí que recorro". Més rotund és el teòleg González Faus: "Crec que soc un po-

González Faus: "Crec que soc un pobre home que intenta creure en Déu; i a estones, sembla que ho aconsegueix"

bre home que intenta creure en Déu; i a estones, fins i tot sembla que ho aconsegueix". O Luis Puigjaner: "Un somiador d'objectius incomplets".

La varietat de respostes va d'acord amb els entrevistats, que demostren el seu esperit lliure a les respostes, tant en la forma com en el fons. És impos-

sible resumir un contingut tan ric i complex i, en general, basant autocrític. Com s'afirma en el pròleg, tots parteixen del plantejament ignasià, però "es diversifiquen segons la personalitat i activitat professional que han seguit".

Hi ha opinions polaritzades. El pedagog germano japonès Nikolus Klaus Luhmer assegurava tenir la impressió que "la Companyia de Jesús està més preocupada per les teories poc convincentes sobre la justícia que per ajudar els pobres d'una manera concreta". Una visió diferent de la que dona el teòleg Jon Sobrino, nascut a Barcelona i resident a El Salvador: "Quan penso en monsenyor Romero veig quant em falta per acostar-me al pobre i quant em sobra per distanciar-me'n (...) No se m'ha oblidat una de les últimes entrevistes que van fer a Karl Rahner. Li van preguntar quina cosa li hauria agradat fer millor i va contestar: 'M'hauria agradat estimar més els homes'. A mi també". En un pla més pragmàtic, qui va ser arquebisbe de Milà, Carlo Maria Martini, quan es refereix als desafiaments de la societat afirma: "Em veig obligat a confrontar-m'hi continuament, buscant solucions parcials i inspirant-me en solucions globals que em costa molt discernir".

Pedro Miguel Lamet acaba amb una cita de Machado: "Dame, Señor, la sencillez de espíritu, / la del alma dormida en su silencio, / toda abierta con grandes ojos niños".

Respostes inspiradores i plurals, que arriben des del món jesuïta. ●

PANORAMA

La figura de la dona als evangelis

► Núria Calduch-Benages, professora de la Pontificia Universitat Gregoriana, ha prologat el llibre *Mujeres de los evangelios* (ed. PPC), en què es recopilen textos apareguts al suplement *Donne Chiesa Mondo* de *L'Osservatore Romano*. Són textos de biblistes de diferents confessions religioses dedicats a la figura femenina narrada als evangelis. Aquest llibre demostra que Jesús no va cedir als prejudicis sexistes i va donar un paper a les dones que va provocar un escàndol. / Redacció

Exposició d'imatges de processons a Girona

► La Casa de Cultura de Girona acull des de divendres i fins al 23/03 una exposició d'imatges de Setmana Santa de les comarques gironines, en el marc dels 75 anys de la fundació de la secció de vestes de la Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona. Hi ha 15 passos de 10 localitats (Camprodon, Olot, Verges, Girona, Llagostera, Banyoles, Peralada, Amer, Mieres i Blanes), que conjuntament formen una "processó". / Redacció

Comissió d'experts contra els abusos

► Els tres bisbats de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat es dotaran d'un equip d'experts i experts laics per atendre víctimes d'abusos. Són tècnics laics que desenvoluparan una tasca de recepció, mediació, acompanyament, atenció i suport a les víctimes d'abusos sexuals. A més ajudaran a l'anàlisi dels casos i acompanyaran la persona a afrontar el procés canònic i el civil. / Redacció

DES DE LA DIÒCESI

Joan-Enric Vives

Millorem les nostres relacions familiars

Culmina aquest diumenge primer de Quaresma la setmana de la Família, dies de pregària, reflexió i acció envers les famílies, proposada per les delegacions diocesanes de família i vida de l'Església catòlica a Catalunya. El lema és molt ampli: "La família: bressol i referent de la nova humanitat". Ja que la Quaresma, més enllà dels tòpics del dejuni i l'abstinència, els bunyols ensucrats i els plats tan suculentos que ens regala la nostra tradició, convé que sigui temps de millora, de conversió, de refer la caritat amb els germans i de retornar a Déu, en el camí de la Pasqua, proposo una millora en les nostres relacions familiars, perquè l'amor de caritat sigui sincer i fort, ja que "la caritat cobreix una multitud de pecats" (1Pe 4,8). Examinem les relacions amb les nostres famílies i de retruc amb tots els qui ens envolten. Aquest podria ser un "decàleg" per millorar les relacions dins de les famílies, que ahora és ajuda per a unes relacions més

felices amb tots els qui ens envolten.

1. Accepta't tal com ets i valora aquesta família que tens, sense anar-te apuntant totes les ofenses i incomprensions que t'hagin pogut fer els qui t'envolten, ans al contrari, recorda tot el que t'han ajudat i t'han donat.

2. Considera que has rebut, amb tota probabilitat, més del que necessites. No envegis ningú, fes un esforç per veure en positiu els actes de l'altre, el que deu patir ell amb els seus defectes, el que deu voler millorar.

3. Accepta els altres tal com són i escolta les seves raons, començant pels més propers: la teva família, els amics, els companys, els veïns. Des de l'acollida, podran créixer en allò que encara els manca.

4. Aprèn a dir i a sentir dir que els altres fan bé les coses i digue'ls-ho tu també, en veu alta, sense ressentiments ni temors, i estigues-ne content. Alegra't del que els altres són, fan i tenen, del que els surt bé. Destaca-ho de tant en tant.

5. No et comparis mai amb els altres, perquè això condueix a l'orgull o a la des-

esperació, que mai no et faran feliç. Cadascú és un fill davant de Déu. I som germans. El que és de l'altre, especialment a la família, d'alguna manera també és meu, i ens enriqueix a tots.

6. Viu en la veritat, sense por de dir "sí" a allò que està bé, i "no" a allò que està malament, sense haver de quedar sempre bé segons el que l'altre pensi, ni dir-li el que vol sentir. Però sempre amb paciència, amb ganes de créixer, mai per aixafar-lo o sortir jo airós, amb la raó triomfant.

7. Resol els problemes i els conflictes amb el diàleg i mai no guardis rancor. El rancor et tancarà en la tristesa. Dialogar comença per escoltar. ¿Trobem temps per escoltar-nos, per regalar-nos mo-

ments d'estar junts, per comprendre les raons i dificultats de l'altre, encara que creiem que ja ens ho sabem?

8. Comença a dialogar sobre el que us uneix i, només després, ocupa't del que us separa, en la parella, amb els fills, amb els avis... Sempre són més les coses que ens uneixen que no pas les que ens separen. I trobem coses a fer en comú, junts, amb aportacions de cadascun dels membres de la família. No ho facis tot tu sol. Deixa't ajudar. No tinguis por de mostrar les teves febleses i necessitats.

9. En els conflictes o discussions, després fes tu el primer pas, sense esperar que el faci l'altre, i fes-ho aviat. Que no es pongui el sol sense que hàgiu fet les paus, sense l'abraçada de la reconciliació, encara que només sigui un silenci de perdó.

10. Tingues de segur i del cert que perdonar i estimar és sempre, sempre, més important que no pas tenir la raó, o mantenir un distanciament, que ens acabarà fent mal a tots. I amb el temps, la veritat sorgirà, la comprensió renaixerà.
Feliç camí quaresmal!

Tingues per segur que perdonar i estimar és sempre, sempre, més important que no pas tenir la raó